

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Buda Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Buda György ügyvéd) által képviselt**Kft.** (.....) felperesnek ajogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (.....) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amely perbe a jogi előadó által képviselt**Vagyonkezelő Zrt.** (.....) az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. évi április hó 29. napján kelt 12.K.34.516/2007/10. számú ítélete ellen az alperes által 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2008. évi október hó 15. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (azaz ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperesi beavatkozó, mint ajánlatkérő 2007. augusztus 27-én eredményt hirdetett a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) VI. fejezete szerinti nyílt eljárásra vonatkozó, a közbeszerzési értesítő 2007. június 8-ai 64. számában közzétett ajánlati felhívással indult közbeszerzési eljárásban „vízi közmű - hibaelhárítás, új bekötések, valamint vízkorlátozás 2007-2008” tárgyú szolgáltatási szerződés elnyeréséről.

Az eredményhirdetésen az alperesi beavatkozó a benyújtott három ajánlat - köztük a felperesi ajánlat - érvényességét megállapította, a közbeszerzési eljárás nyertesének legkedvezőbb ajánlatára tekintettel aKft.-ből kiválással létrejöttKft. ajánlattevőt hirdette ki.

A felperes a 2007. augusztus 31-én előterjesztett jogorvoslati kérelmében kizáró okok fennállására hivatkozással a jogsértés megállapítását, és az eljárást lezáró döntés megsemmisítését kérte, majd kérelmét a jogorvoslati eljárásban a 2007. szeptember 20-án megtartott tárgyaláson kiegészítette a nyertes ajánlattevő műszaki, illetőleg szakmai alkalmatlanságra hivatkozással.

Az alperes a 2007. október 1. napján kelt D-510/8/2007. számú határozatával az eredetileg benyújtott jogorvoslati kérelmet elutasította, míg a műszaki-szakmai alkalmassági szempontok vizsgálata tekintetében elkésettség okán az eljárást megszüntette. Határozatában a jogorvoslat igénybevételének lehetőségéről az eljárás megszüntetése vonatkozásában 8 napon, míg az érdemi rész vonatkozásában 15 napon belüli jogorvoslati határidőről rendelkezett.

A felperes keresete folytán az elsőfokú bíróság az alperes határozatát teljes egészében hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Indokolása szerint a Kbt. 317.§-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 71.§-ának (1) bekezdésében foglaltak megszegésével az alperes helytelen formában jelenítette meg a döntését, amikor az eljárás megszüntetéséről határozatban rendelkezett. Ezt olyan súlyos, bírósági eljárásban nem orvosolható eljárási szabálysértésnek tekintette, amely korlátozza az igénybe vehető bírósági jogorvoslatot, ebből következően az alperesi döntést a bírósági felülvizsgálatra egyáltalán nem találta alkalmasnak. Ebben az értelemben utalt a Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.290/2006/7. számú ítéletével megerősített Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.214/2005/7. számú ítéletében foglaltakra, valamint a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.228/2005/7. számú határozatára is, melynek értelmében az elkésettség előkérdés, arról végzéssel kell dönten, amennyiben pedig azt nem minősíti elkésettnak, akkor azzal érdemben kell foglalkozni.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében az alperes az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárás lényeges szabályainak a megsértésével hozta meg az ítéletét, ugyanis a felperes keresettel támadta az alperesi határozatot és nem vitatta eljárás jogi kérdésben azt,

hogyan az elkészttség kérdésében a hatóság határozatban rendelkezett, e vonatkozásban a határozatot nem támadta, így az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen. A Pp. 215.§, 335/A.§ (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság KK. 34. számú állásfoglalására is, a felperes keresetének kerete között az elsőfokú bíróság nem dönthetett „helytelen forma megválasztása miatt” az alperes határozatának jogsértéséről, mely formai okra a felperes csak azt követően hivatkozott, hogy ebben a kérdésben szakmai értekezleten felmerült a vitás jogalkalmazási kérdés.

Az alperes előadta továbbá, hogy a felperes keresete a formaválasztás tekintetében a keresetváltoztatás tilalmába ütközött, ezért az elsőfokú bíróság az ítéletét a Pp. 324.§-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó 215.§-ának és a Pp. 335/A.§-ának (1) bekezdésének sérelmével hozta meg, továbbá az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 3.§-ának (1) bekezdését és a Pp. 213.§-ának (1) bekezdését, mivel az elsőfokú bíróság nem döntött valamennyi kereseti kérelemről. Az elsőfokú bíróság előkérdésnek minősítette a kiegészítő kérelmi elem tekintetében előterjesztett keresetet. Az alperes álláspontja szerint a határozat nem érdemi rendelkezése „előkérdésnek” nem tekinthető, nem zárta ki az érdemi rész elbírálását és annak eldöntését, hogy határozata az alap jogorvoslati kérelem tekintetében jogszerű volt-e vagy sem.

Alperesi álláspont szerint a közbeszerzésekkel kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó közösségi irányelvek, hazai jogszabályok, a gyors és hatékony jogorvoslat elvét tükrözi, és a hatályos szabályozás szerint a Kbt., valamint a Kbt. 317.§ (1) bekezdése alapján mögöttes jogszabályként alkalmazandó Ket. a döntések fajtáinak elkülönült formára (végzés, határozat) vonatkozó szabályai nem tartalmazznak olyan rendelkezéseket, amelyek alapján a Döntőbizottság „előkérdésnek” minősíthetne valamely kérelmi elemet. Ilyen fajta elvárás nem olvasható a Kbt. közbeszerzésekkel kapcsolatos jogorvoslati szabályaiból és a Ket. mögöttes rendelkezéseiből, ezért a jogalkotó ilyen elvárást nem támasztott a Döntőbizottság számára. Ez különösen igaz a jelen esetben, hiszen a bíróságnak nem valamely feltétel jogszerűségéről, vagy jogsértéséről, hanem az alap jogorvoslati kérelem tekintetében arról kellett volna döntenie a felperes által a bíróság elé tárt jogvitában, hogy a nyertes érvényes ajánlatot tett-e, az alperes eljárást lezáró döntést felülvizsgáló határozata a nyertes kizáró okok hatálya alá tartozása, pénzügyi és gazdasági alkalmassága, továbbá a verseny tisztasága alapelveinek sérelme tekintetében jogszerű volt-e. Ezzel összefüggésben azt is kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság csak az „elkészttség miatti” határozati rész tekintetében adott az alperesnek kötelezést az új eljárásra vonatkozóan. Ennek alapján az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 3.§-ának (1) bekezdését és a Pp. 213.§-ának (1) bekezdését. Az elsőfokú bíróság a Pp. 339.§-ának (1) bekezdése alapján arra alapította az ítéletét, hogy az igénybe vehető jogorvoslati utat befolyásolta hátrányosan az alperes helytelen formában meghozott döntése. Eljárási jogszabálysértés miatt a Legfelsőbb Bíróság KK. 31. számú állásfoglalása szerint csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az jelentős, és a döntés érdemére is kihat, s bírósági eljárásban nem orvosolható. A forma megválasztása azonban nem hatott ki a döntés érdemére. A határozatának rendelkező része és

indokolása az eltérő jogorvoslati lehetőségéről kétséget nem hagyott. A határozat rendelkezésére figyelemmel a konkrét ügyben a jogsérelem, a jogi képviselővel eljáró gazdálkodó szervezet felperesi kérelmezőt nem érte, ezért elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 339.§-ának (1) bekezdését. Az ítéletben hivatkozott joggyakorlat kapcsán előadta, hogy számos bírósági határozat foglalkozik a közbeszerzési jogorvoslati eljárásokban az elkésettség kérdéskörével. Jelen esetben az alperes a felperesnek a kiegészítő kérelmi elemben foglaltakról történt tudomásra jutását a 2007. augusztus 27-én megtartott eredményhirdetés időpontjában fogadta el. Ebben az időpontban a felperesnek tudomása volt, hogy az ajánlatkérő milyen iratok, tények alapján döntött a nyertes ajánlat érvényességéről, megvolt a lehetősége arra, hogy a nyertes műszaki, illetőleg szakmai alkalmasságát a Kft. okán határidőben vitassa. Ilyen történeti tényállást a Kbt.-ben biztosított jogorvoslati határidőben a felperes nem tárt a Döntőbizottság elé, melynek alapján érdemi vizsgálatot e körben az alperes nem folytathatott. E vonatkozásban utalt a Legfelsőbb Bíróság EBH 1999. 77 számú elvi határozatára, Legfelsőbb Bíróság Kf.IV.37.432/2002/5. számú eseti döntésére, Fővárosi Bíróság 13.K.33.861/2005/3. számú eseti döntésére.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletét az eljárási szabályok betartásával hozta meg, a hatályon kívül helyezésének nincs jogi alapja tekintettel arra, hogy a Pp. 3.§-ának (1) bekezdés, 213.§ (1) bekezdés, 215.§-ának, 335/A.§-ának (1) bekezdésének, és a 339.§-ának (1) bekezdésének sérelme nem állapítható meg. Álláspontja szerint keresetpontosításnak minősül és nem keresetváltoztatásnak az, hogy a formakényszerre hivatkozott és ebből a szempontból is kifogásolta az alperesi határozatot. Egyébként a formakényszer megsértése olyan súlyos, a bírósági fórumrendszer alapjaiból érintő eljárási szabálysértés, amelyet a bíróságnak hivatalból is figyelembe kell vennie, ahogy ezt az ítélet indokolása is tartalmazza. A kérelem elkésettség miatti elutasítása előkérdésnek minősül, mivel ezen végzésnek a mikénti jogerőre emelkedése determinálja azt, hogy szükséges-e a továbbiakban a kérelem érdemében is dönteni, vagy a megfelelő jogorvoslati fórumrendszeren végigfutva a kérelem „végleg” elkésett marad. Ennek megfelelően az elkésettség kérdése olyan elő- és ténykérdés, mely befolyással bír a jogorvoslati eljárás kimenetelére. Nem értett egyet az alperes azon okfejtésével, mely szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Legfelsőbb Bíróság KK. 31. számú állásfoglalására figyelemmel a Pp. 339.§ (1) bekezdését. A jogsértés, a döntési forma helytelen megválasztása, a tárgyi ügyben jelentősnek, sőt a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának véleménye szerint is súlyos eljárási szabálysértésnek minősül. Ebből következőn álláspontja szerint helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az eljárási hibával meghozott döntés nem alkalmas a bíróság előtti érdemi vitatásra, az eljárási jogszabálysértés, a bíróság előtti eljárásban nem orvosolható.

Az elkésettség megítélése kapcsán továbbra is fenntartotta azon álláspontját, mely szerint a jogorvoslati határidő szempontjából annak van jelentősége, hogy mikor jutottak bizonyos okok a jogorvoslatot kérő tudomására. Így az, hogy a felperes ismerte a hiánypótlási felhívás szövegét, illetve az összegezésből azt, hogy a

hiánypótlási felhívásnak aKft. ajánlattevő eleget tett, nem eredményezi azt, hogy a hiánypótlás tartalmáról, a hiánypótlás és az ajánlat megfelelőségéről is tudomása lett volna. Az elkésletnek minősített kérelmi elem vonatkozásában a tudomásszerzés időpontja az iratbetekintés idejére tehető, így azzal alperesnek érdemben kellett volna foglalkoznia.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben és a fellebbezési észrevételben előadottak alapján az elsőfokú bírósággal egyezően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bíróságnak vizsgálnia kell hivatalból a közigazgatási hatóság eljárást lezáró döntés fajtáját.

A Ket. 71. §-ának (1) bekezdése szerint a hatóság az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során eldöntendő egyéb kérdésben végzést bocsát ki. A döntésnek a Ket. 72. §. (1) bekezdés d.a) pontja szerint tartalmaznia kell a jogorvoslatra történő tájékoztatást. Azt, hogy a bírósági felülvizsgálatra nemperes, vagy peres eljárás keretében kerül sor a közigazgatási döntés elnevezése határozza meg, a döntés átminősítésére a bíróság nem jogosult, annak helytelensége következményei levonására a döntés fajtájához igazodó bírósági eljárásban van mód (lásd 1/2006.KK vélemény 17. pontját). Ennek megfelelően a bíróságnak akár peres, akár nemperes eljárásról van szó, hivatalból kell állást foglalnia elsők között abban, hogy a felülvizsgálandó közigazgatási döntés formája helyes-e, ennek függvényében vizsgálhatja érdemben a döntés helyességét, és dönthet a további jogorvoslat igénybevételének lehetőségéről, anélkül, hogy ezzel a keresetlevélben foglaltakon túlterjeszkedne.

A közbeszerzési jogorvoslati eljárás megindításával kapcsolatban a Közbeszerzési Döntőbizottság a Kbt. 325.§-ának (3) bekezdésének a Ket. 30.§ d/ pontjának egybevetésével a kérelmet - érdemi vizsgálat nélkül - akkor is elutasítja, ha megállapítja, hogy a kérelem elkéslet, vagy erre tekintettel a Kbt. 325.§-ának (4) bekezdése és a Ket. 31.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint az eljárást megszünteti. A végzés ellen a Kbt. 345.§-a szerint jogorvoslatnak van helye, melyet a Kbt. 345.§-ának (3) bekezdése alapján a Fővárosi Bíróság nemperes eljárásban, soron kívül bírálja el, végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye.

Az alperes a jogorvoslati kérelem kiterjesztésének elkéslettségére hivatkozással a fenti szabályok megszegésével döntött végzés helyett határozattal az eljárás megszüntetéséről, bár a jogorvoslati határidőről megfelelő tájékoztatást nyújtott, nem ez határozza meg a bírósági eljárás jellegét.

A határozatba foglalt alperesi döntést az elsőfokú bíróságnak peres eljárásban kellett vizsgálnia. A kereset a határozat egészét támadta, az elsőfokú bíróság a támadott határozatba foglalt eljárásjogi és anyagi jogi kérdésekben való döntésének

elkülönítéséről nem rendelkezhetett - a jogorvoslati kérelemben előadott kizárási okokra tekintettel - az eljárásjogi kérdés előkérdése lehet az anyagi jogi kérdésnek, és egyéb járulékos kötelezettség viselésének, ezért az alperesi határozat teljes hatályon kívül helyezése indokolt volt.

Az alperes érdemi döntésére kiható súlyos eljárási szabálysértésével kapcsolatosan, a fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság eljárásjogi kérdésben helyesen foglalt állást, a jogsértő döntést a bíróság nem orvosolhatta, ugyanis a döntésre kötelezett hatóságnak csak az a döntése alkalmas a törvényi cél betöltésére, joghatás kiváltására, amely biztosítja, hogy a törvény által arra feljogosítottak a bírósági eljárás keretében az ügy szerinti valóságos bírósági jogvédelmet megkaphassák.

Az alperesnek az új eljárásban elsősorban abban az eljárásjogi kérdésben kell döntenie, hogy a határidőben benyújtott jogorvoslati kérelemben előadott kizárási okok mellett, a műszaki-és szakmai alkalmatlanságra is kiterjesztett jogorvoslati kérelem összefügg, vagy olyan új jogorvoslati kérelemnek tekinthető, mely elkülöníthetően vizsgálható, így elsősorban az eljárási határidők vonatkozásában. Ennek függvényében az eljárásjogi kérdésben végzéssel, míg az ügy érdemében határozattal kell döntenie.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla az alperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte, míg a fellebbezési illetéket az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. évi október hó 15. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági írnok